

Европейският и евроатлантическият избор на България разкрива различни икономически, социални, отбранителни и други перспективи пред развитието на страната. Всеки гражданин може да съди за това развитие в икономическата и социалната му страна от своето ежедневие – и макар един такъв анализ да бъде прекалено битов и непрофесионален, той би бил донякъде реален, защото не е ли основен приоритет в политиката на страните гарантирането на сигурен и стабилен живот за населението им. И тук достигахме до друго екзистенциално в днешни дни понятие – сигурността. Какво е сигурността? Най-простият отговор е отсъствието на заплахата за индивида, заплахата от какъвто и да е характер. Като човек, чийто живот ежедневно е свързан с армейската среда, аз ще поставя акцента на своето изказване именно върху сигурността като понятие, описващо липсата на физическа заплахата за живота и здравето на индивида. И в каква степен според мен евроатлантическият избор на България гарантира тази сигурност за населението на страната с оглед на новите реалности.

По мое мнение, както и да погледнем на настоящите отбранителни способности на страната ни, достигахме до един „омагьосан кръг”. И това е така, защото армията ни към настоящия момент поддържа численост, която изисква взаимодействието с останалите армии на страните-членки на евроатлантическия съюз при ситуация, налагаща това. Но от друга страна въоръжените ни сили са с тази численост именно поради направения избор да бъдем част от Съюза. И в този контекст от още по-голяма важност за нас е евроатлантическото партньорство.

В светлината на новите реалности се проведе срещата на върха на НАТО в Уелс. Тази среща бе назована в мнозина коментари най-важната за Съюза за последните 20 години. Именно задълбочаващите се конфликти в Украйна, Близкия Изток и Северна Африка, които дават и ще продължават да дават сериозно отражение върху националната сигурност на страните,

регионалната и международната такива, постави тази среща в светлината на прожекторите. А международната общност очакваше с огромен интерес решенията, които трябваше да се вземат на тази среща. Като лично според мен двете най-важни решения от срещата са: одобряването на План за действие за повишаване на готовността на НАТО и увеличаване на разходите за отбрана до 2% от БВП, като до 20% от тях да бъдат инвестирани в ново въоръжение и техника. Като и двете решения пряко засягат България като част от Евроатлантическия съюз.

Планът за действие за повишаване готовността на НАТО е важна стъпка в подобряване сътрудничеството между страните-членки, което с оглед на задълбочаващите се конфликти в горещите точки на света е приоритет в работата на Съюза. Основният извод от приемането на този план от представителите на различните страни е, че държавните ръководители са единодушни и твърди в решението си да заемат единна позиция в борбата за запазване както националната сигурност на страните, така и международната такава. Това разбира се включва и България, като равноправен член на Съюза.

Относно взетото решение за увеличаване разходите за отбрана на 2% от БВП, то е най-логичното с оглед средата за сигурност в международен план към момента. За тази цел за нас е много важно изпълнението на плана за постигане на тази цел, заложен във визия „България в НАТО и Европейската отбрана 2020”. С оглед не само ангажиментите ни към Алианса, но и в изпълнение на трите основни мисии на Българската армия според Доктрината, увеличаването на разходите за отбрана е наложително.

Разглеждайки конфликтите в Украйна, Близкия Изток и Северна Африка, разбираме че такива кризи няма как да останат без последствия, за която и да било страна в международен план – и България не прави изключение. Ето защо България трябва да поддържа високи отбранителни способности не само, за да може да изпълнява поетите ангажименти към

съюзниците, но и да е в състояние посредством собствените си въоръжени сили да гарантира своята сигурност и национален суверинитет.

В заключение мога да кажа, че с оглед на новите реалности и динамично променящата се среда за сигурност, за държава като Република България е от изключително значение сътрудничеството и партньорството ни с останалите държави в НАТО. Но също толкова важно е поддържането на високо подготвена, модерно въоръжена армия, която да отговаря на нуждите и съвременните изисквания към нея. Защото както е казал Наполеон Бонапарт: „Народ, който не храни своя армия, скоро ще храни чужда”.